3rd Sunday Ordinary of Year 2026 (A) – in Sinhalese

සාමාන්‍ය කාලයේ තුන්වන ඉරිදා – වසර A

යෙසායා 8:23–9:3; 1 කොරින්ති 1:10–13, 17; මතෙව් 4:12–23
"ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ආරාධනය: අන්ධකාරයෙන් ආලෝකයට — එකට පියවර තැබීම"

හැඳින්වීම (INTRODUCTION)

බොහෝ වසරකට පෙර, තරුණ සර්කස් ළමයෙක් තම ජීවිතයේ විශාලතම පැනීම සඳහා සූදානම් විය. මාස ගණනාවක් ඔහු පුහුණු වී තිබුණද, දර්ශනය සිදුවන දිනයේ බිය ඔහුව ආවරණය කළාය.
ඔහු ට්‍රැපීස් කඹයෙන් අත හැරූ මොහොතේම, ඊළඟ කඹයට ළඟා විය නොහැකි බව ඔහුට වැටහුණි. ජනතාව උස් හඬින් හුස්ම අල්ලගත්හ.
නමුත් ඔහු යටින් තිබුණේ ශක්තිමත්, ස්ථිර, සූදානම්ව තිබූ ජාලයකි. එය ඔහුව තබා ගත්තේය. ඔහුව රැක ගත්තේය.

අද දවසේ සුවිශේෂයේ, යේසුස් වහන්සේ මසුන් අල්ලන්නන්ට මෙවැනිම පැනීමක් සඳහා ආරාධනා කරයි — බෝට්ටු, ජාල, හුරු පුරුදු ජීවන රටා සියල්ලම පසුපස තබා යාමට.
ඔවුන් අජ්ඤාතයට පිවිසෙති, දෙවියන්ගේ ජාලය — උන්වහන්සේගේ සන්නිධානය, මඟ පෙන්වීම, ප්‍රේමය — ඔවුන් රඳවා ගන්නා බව විශ්වාස කරමින්.

අදත් ස්වාමීන් වහන්සේ අප ඉදිරියෙහි නින්දාවී සිටී.
අන්ධකාරයට ඇලී සිටින දේවල් පසුපස තබා, උන්වහන්සේගේ ආලෝකය අනුගමනය කිරීමට,
උන්වහන්සේගේ කරුණාවේ රැකවරණ ජාලය විශ්වාස කිරීමට අපට ආරාධනා කරමින්.

අපි උන්වහන්සේගේ ආරාධනය සවන් දීමට සූදානම් වෙමු.

දේශනාව (HOMILY):

“ආලෝකය අනුගමනය කරමින් – එකට ගමන් කිරීමට ආරාධිත වීම”

ජාලයකට පැනීමක් වැනි ජීවිතය

වර්ෂ කිහිපයකට පෙර, දිගු සර්කස් කලාකරුවන්ගේ පරම්පරාවක පුත්‍රයෙකු වූ තරුණ සර්කස් ළමයෙකු පිළිබඳ කතාවක් මම කියවීය. ඔහුට තම පුරාණිකයන් මෙන් ට්‍රැපීස් කලාකරුවෙකු වීමට ආශාව තිබුණි.
කුඩා වයසින්ම, ඔහුගේ පියා ඔහුව ට්‍රැපීස් මතට ගෙන ගොස්, වැඩිමහල් සහෝදරයාගේ අත අල්ලාගෙන ආරක්ෂිතව ඉරියව් ගන්නා ආකාරය ඉගැන්වීය.

නමුත් ඔහුගේ පළමු තනි පැනීමේ දිනයේ, ඔහුගේ ඇස් වැසී තිබුණි, ආරක්ෂක කඹයක්ද නොතිබුණි — ඔහු බලා සිටියේ ඔහුව අල්ලා ගන්නා සහෝදරයා පමණි.
ඔහු පැනිණි. නමුත් ඔහු ළඟා වූයේ මධ්‍යයට පමණි.
ජනතාව බියෙන් මුණ ගැසුණාය. ඔහු වැටී යා හැකි විය. නමුත් අවසාන මොහොතේ, ඔහුගේ පියා ඔහු යටින් ආරක්ෂක ජාලයක් දිග හැරීය.
ඔහු රැක ගනු ලැබීය.

මනුෂ්‍ය ජීවිතයත් එවැනි පැනීමක් වැනි ය.
අපි අවදානම් ගනිමු, අජ්ඣාතයට පියවර තබමු, සමහර විට වැටෙමින් සිටිනවා වැනි හැඟීමක් අපට දැනේ.
නමුත් දෙවියන්, තම දිව්‍ය ප්‍රවේණියෙන්, ජාලයක් සපයා ඇත — යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් සහ සභාව තුළින්, අපට අසාර්ථක වන විට අපව අල්ලා ගන්නා ආරක්ෂාවක් සහ සහායක්.

1. එකට ගමනේ සිටීම

“මම කොහොමද ආරම්භ කරන්නේ?” යන ප්‍රශ්නය අප සැමදෙනාම ජීවිතයේ විවිධ අවස්ථාවල අසන්නෙමු.
ආරම්භය ඉතා වැදගත්ය. වැරදි ආරම්භයක් ගමන දුෂ්කර කර හෝ සම්පූර්ණයෙන්ම නවතා දැමිය හැක.

පසුගිය වසරේ තීරණය කළ ඉන්ධන බද්දක් ඉක්මනින්ම අවලංගු කළායැයි මතකද?
සූක්ෂමව නොසිතා ආරම්භ කිරීම සියල්ලම බිඳ දමයි.
යමෙකු කියූ පරිදි: **"ආරම්භයම ඔබව ගෙන යයි."**

අද සුවිශේෂයේ, යේසුස් වහන්සේ තම මහජන මෙහෙවර ආරම්භ කරන්නේ බලයේ මධ්‍යස්ථානවල නොව, ගලීලයේ — සාමාන්‍ය මිනිසුන් අතරය.
ජීවිතයේ යථාර්ථයන් දන්නා මසුන් අල්ලන්නන් — සතුට සහ බර දෙකම හඳුනාගත් මිනිසුන් — උන්වහන්සේ තෝරා ගනියි.

දෙවන වතිකානු සභාව මෙය සුන්දරව මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි:
"අද කාලයේ මිනිසුන්ගේ සතුට හා බලාපොරොත්තු, දුක් හා භය, ක්‍රිස්තුස්ගේ ශිෂ්‍යයන්ගේද සතුට හා බලාපොරොත්තු, දුක් හා භයයයි."

යේසුස් වහන්සේ කණ්ඩායම් ක්‍රීඩකයන් ද තෝරා ගනියි.
මසුන් අල්ලීම සමූහ කාර්යයකි — උන්වහන්සේගේ සභාව ගොඩනැගීමත් එසේමය.
මෙයයි **සිනෝද්දාලතාව** — *එකට මඟෙහි ගමන් කිරීම* (syn + odos).
කිසිම ක්‍රිස්තියානුවෙකු තනිව ගමන් කිරීමට නිර්මාණය කර නොමැත.

2. "පශ්චාත්තාප වන්න; ස්වර්ග රාජ්‍යය සමීප වී ඇත"

යේසුස් වහන්සේගේ පණිවිඩය සරල නමුත් ගැඹුරුය:
"පශ්චාත්තාප වන්න; ස්වර්ග රාජ්‍යය සමීප වී ඇත."

"ස්වර්ග රාජ්‍යය" යනු දෙවියන්ගේ රාජ්‍යත්වය — දෙවියන්ගේ පාලනයයි.
යේසුස් වහන්සේ කියන්නේ: **"දෙවියන්ගේ පාලනය දැන් ආරම්භ වී ඇත."**

මෙය ඉශ්‍රායෙල් ජනතාවට විප්ලවීය විය.
සදහටම නිර්වාසනය, ආක්‍රමණය, හා අහිමිවීම් අත්විඳි ඔවුන්ට දෙවියන්ගේ රාජ්‍යය දුරස් විය.
නමුත් යේසුස් වහන්සේ තුළින්, එය දෘශ්‍යමාන විය — පියාට සම්පූර්ණ විශ්වාසය, අතිවිශිෂ්ට සුව කිරීම්, සහ නැවත ජීවිතය.

ක්‍රිස්තියානි ජීවිතය කිසි විටෙක නිරස නොවේ.
පශ්චාත්තාපය යනු පාප පිළිගැනීම පමණක් නොව —
තමන් මධ්‍යස්ථානය කරගත් ජීවිතයෙන්, දෙවියන් මධ්‍යස්ථානය කරගත් ජීවිතයකට හැරෙමකි.

3. අඳුරු භූමියකට ගැලවීම

යෙසායා, සෙබුලූන් හා නප්තාලි යන භූමි “අන්ධකාරයේ හිඳින” ලෙස විස්තර කර, දීප්තිමත් ආලෝකයක් පොරොන්දු විය.
ශතවර්ෂ ගණනාවකට පසු, යේසුස් වහන්සේ තම මෙහෙවර ආරම්භ කරන්නේ එම භූමියේය.

ජීවිතය අඳුරු වන, බලාපොරොත්තුව නැති බව පෙනෙන ස්ථානවලට උන්වහන්සේ යයි.
මැගිවරුන්ට තාරකාව මඟ පෙන්වා දුන්නා සේ, උන්වහන්සේ ආලෝකය, ජීවිතය, සහ ගැලවීම ගෙන එයි.

යේසුස් වහන්සේ විශ්වාසය පමණක් ඉල්ලා සිටියි — ඔහුව අනුගමනය කිරීමට කැමැත්ත.
පේදුරු, අන්ද්‍රෙව්, යාකෝබ්, සහ යොහන්ගේ ආරාධනය මෙය පැහැදිලි කරයි.
ඔවුන් වහාම තම ජාල අතහැර, යේසුස් වහන්සේ අනුගමනය කළහ.

4. පාවුල්ගේ දැඩි සිහිවටනාව

පාවුල් අපොස්තුලෝස් අපට මතක් කර දෙන්නේ:
ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ බෙදිය නොහැක.

මිනිස් ස්වභාවය සහ සංවිධානමය දුර්වලතා සභාව බෙදිය හැකි වුවද, අපගේ මිනුම් මට්ටම සෑම විටම යේසුස් වහන්සේ සහ උන්වහන්සේගේ පණිවිඩය විය යුතුය — පුද්ගලික ගෞරවය නොව.

5. ආරම්භයක බලය

හෙර්මන් හෙස්සේ මෙසේ ලියයි:

“සෑම ආරම්භයක් තුළම අපව රැක ගන්නා හා ජීවත්වීමට උපකාර කරන මැජික් එකක් ඇත.”

යේසුස් වහන්සේගේ මෙහෙවර ආරම්භ වන්නේ නීති සමඟ නොව, සම්බන්ධතා සමඟය.
“ඔබට හැකිය. ඔබ තනිව නොවේ.” — මෙයයි උන්වහන්සේගේ ආරාධනය.

6. ජාල විසි කිරීම

සර්කස් ළමයා මෙන්, අපිත් විශ්වාසයෙන් පැනීමට ආරාධිතයෝය.
සාමාන්‍ය මිනිසුන්ට අසාමාන්‍ය මෙහෙවරක් — ජීවිත රැකගන්නා ජාලයක් ගොඩනැගීම.

සභාව යනු එම ජාලයයි.

7. සෙබුලූන් සහ නප්තාලි: අදට පාඩම්

යේසුස් වහන්සේ අඳුරු ස්ථාන තෝරා ගනියි.
අපටත්, අපගේ ලෝකයේ කුඩා කොණවල් තුළ ආලෝකය ගෙන යාමට ආරාධනා කරයි.

8. අන්ධකාරය සහ ආලෝකය

මරණය, රෝගය, ඇබ්බැහිවීම්, නිරාශාව —
සියල්ලටම යේසුස් වහන්සේ තුළ ආලෝකය ඇත.

9. අදට ආරාධනය

වෘත්තියක් පමණක් නොව — ආරාධනයක්.
ගලීලයේ මසුන් අල්ලන්නන් මෙන්ම, අදත් උන්වහන්සේ අප සැමට කථා කරයි.

අපි සවන් දෙමු.
පැරණි ජාල අතහැර, පියවර තබමු.

නිගමනය

සර්කස් ළමයා වැටීමට ආසන්න විය — නමුත් ජාලය ඔහුව රැක ගත්තේය.
අද දෙවියන් අපටත් එවැනිම ආරාධනයක් දෙයි.

අපි විශ්වාසයෙන් පැනෙමු.
එකට වැඩ කරමු.
අන්ධකාරයට ආලෝකය ගෙන යමු.

ආමෙන්.

- **Translated by Mrs. Lasanthi Peter**